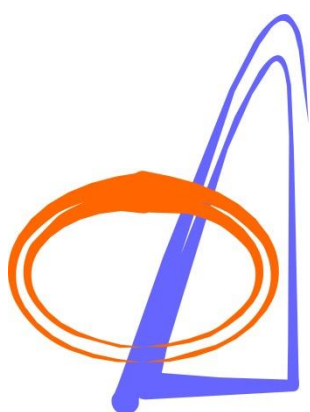

KONCEPCE ROZVOJE PARA ATLETIKY 2021–2023

*ČESKÁ
ASOCIACE
TĚLESNĚ
HANDICAPOVANÝCH
SPORTOVců*

Obsah

1.	Historie para atletiky	3
1.1	Subjekty realizující para atletiku v ČR, mezinárodní autority.....	8
1.2	Historie spolupráce mezi subjekty	9
2.	Současný stav	9
2.1	Mezinárodní autorita para atletiky	9
2.2	Počet TJ/SK, sportovců, trenérů, rozhodčích, dobrovolníků a funkcionářů	10
2.2.1	Počet TJ/SK v para atletice	10
2.2.2	Počet sportovců	10
2.2.3	Počet trenérů	10
2.2.4	Počet rozhodčích, dobrovolníků a funkcionářů	11
2.3	Systém práce s mládeží a talenty	11
2.4	Systém organizace soutěží	11
2.5	Spolupráce mezi subjekty.....	12
2.6	Spolupráce s ČPV a UZPS	12
3.	Vize na období 2021-2023.....	12
3.1	Vize spolupráce mezi zainteresovanými subjekty	12
3.2	Organizační struktura para atletiky	13
3.3	Systém organizace soutěží	17
3.4	Systém organizace reprezentace.....	18
3.5	Spolupráce s ČPV, UZPS a ČAS.....	18
3.6	Rozvojový program – práce s mládeží a talenty.....	19
3.7	Mediální koncepce, práce s veřejností	20
4.	Současné podmínky pro provozování para atletiky	20
5.	Finanční zajištění činnosti.....	21
5.1	Sportovní reprezentace	21
5.2	Talentování nováčci.....	22
5.3	Široká členská základna atletiky	22
5.4	Financování ústředí sekretariátu ČATHS jako gestora para atletiky	22
6.	Priority pro rozvoj para atletiky.....	24
7.	Dokumenty mezinárodních autorit	24

1. Historie para atletiky

Prvním uživatelem a průkopníkem myšlenky, že křeslo na kolečkách se může pohybovat rychleji, byl zdravý člověk. Svědčí o tom kronikář anglického dvora John Evelyn ze 17. století.

Až od 20. století se začal používat invalidní vozík i pro osoby postižené ochrnutím nebo deformacemi dolních končetin, což právě umožnilo těmto osobám lepší uplatnění ve společnosti. Také se zvýšila jejich nezávislost na pomoci druhých, vzrostla možnost navazování sociálních i pracovních kontaktů. Tato integrace měla vliv také na formování zájmu o rekreační a sportovní aktivity vozíčkářů. Přispěla k tomu i skutečnost válečných následků, kdy řada mladých lidí byla odkázána na život na invalidním vozíku jako důsledek těžkých úrazů páteře nebo dolních končetin.

Atletika je považována za královnu sportů a toto platí i mezi paralympijskými sporty. Svým širokým záběrem je vhodná pro všechny věkové skupiny, sportovce s různým typem, úrovní a stupněm handicapu.

Historicky prvním zmíněným atletickým závodem tělesně postižených je běh amputovaných osob ve Francii roce 1895 měste Nogent sur Marne, kdy se zúčastnilo 67 závodníků, včetně dvou žen.

Ve 20. letech 20. století se na mezinárodní úrovni začíná organizovat sport neslyšících.

V roce 1944 vznikl nedaleko Londýna ve Stoke Mandeville lazaret - rehabilitační centrum, ve kterém se léčili hlavně těžce tělesně postižení vojáci, zranění v průběhu druhé světové války. Založil ho lékař Ludwig Guttmann, který kromě běžných rehabilitačních metod a technik aplikoval také tělesnou výchovu a sport, který se zvláště ujal mezi vozíčkáři. Poté, co se sport ujal a brzy se objevily hodnotné sportovní výkony, Dr. Guttmana napadlo uspořádat sportovní soutěže. První oficiální hry vozíčkářů se uskutečnily ve Stoke Mandeville 21. července 1948, kterého se zúčastnilo 16 sportovců vozíčkářů výhradně z britských ostrovů. Soutěžilo se v lehkootletických disciplínách, jízdách zručnosti, kuželkách a lukostřelbě. Mezi šestnácti účastníky byly i dvě ženy.

Ale i ČSSR má v tomto směru své prvenství, u nás se od 15. do 24. dubna 1948 uspořádaly I. Kladrubské sportovní hry pro tělesně postižené (zakladatel her Mojmir Srdečný). Což bylo tři měsíce dříve než hry ve Stoke Mandeville.

V roce 1952 se uskutečnily první mezinárodní sportovní hry vozíčkářů ve Stoke Mandeville, za účasti 130 sportovců a sportovkyň.

V roce 1957 byla Dr. Guttmannem založena mezinárodní sportovní organizace pro vozíčkáře. Na paměť místa prvních mezinárodních her vozíčkářů nese název Mezinárodní organizace her ve Stoke Mandeville (ISMGF International Stoke Mandeville Games Federation). Organizace měla nejen pořádat pravidelné soutěže a závody v mezinárodním měřítku, ale také usměrňovat vývoj jednotlivých sportovních disciplín, určovat herní pravidla a stanovovat základní kritéria pro sportovní klasifikaci vozíčkářů. Dr. Guttmann chtěl vytvořit takový systém sportovních soutěží zdravotně postižených osob, který by byl ekvivalentní olympijským hrám zdravých sportovců s tím, že tyto hry by byly pořádány ve čtyřletém cyklu ve stejné zemi jako olympijské hry. Poprvé se tak stalo v roce 1960, kdy za necelé dva měsíce po skončení olympijských her pro sportovce bez handicapu v Římě proběhla ve stejném městě historická I. paralympiáda.

V ČSSR byly v padesátých letech sportovní aktivity zdravotně postižených (zrakově, tělesně a sluchově) metodicky i organizačně zajišťovány Celostátní komisí pro řízení tělovýchovy a sport defektních sportovců při ÚV ČSTV. S rozšiřováním členské základny a narůstáním počtu oddílů i sportů vystupovala stále naléhavěji otázka pevnější organizace sportu zdravotně postižených. Tuto úlohu převzala Sekce defektních sportovců ÚV ČSTV, která byla založena 6. ledna 1961. Do Sekce vstoupili zrakově, tělesně a sluchově postižení sportovci. Sekci řídil výbor, ve kterém měla každá kategorie sportovců dva zástupce. Specifické záležitosti jednotlivých kategorií řešily komise.

V r. 1952 se z iniciativy L. Nopa, učitele školy pro nevidomé v Praze na Hradčanech a D. Hanáka z brněnské školy pro nevidomé, poprvé uskutečnily lehkootletické závody žactva škol pro zrakově postižené. První ročník těchto závodů se konal korespondenčně (na dálku), od roku 1953 se pak tyto závody konaly vždy na závěr školního roku v některém středisku slepeckého školství jako přímé soutěže. Postupně se do závodů zapojily i školy II. cyklu (učňovské školy a Konzervatoř pro ZP) a školy pro slabozraké (Litovel, Opava, Bratislava, Praha). Závody bývaly zahajovány hromadnými prostnými vystoupeními nevidomých cvičenců, později se připojily další sporty (např. goalball).

Československo se stalo průkopníkem mezinárodních sportovních styků ZP mládeže, když v r. 1956 uspořádalo Mezinárodní lehkootletické závody žactva škol pro nevidomé z Československa, Maďarska, Polska a NDR. Tyto závody inspirovaly Všeruskou organizaci nevidomých k uspořádání Mezinárodních lehkootletických závodů ZP mládeže v Leningradě, kterých se zúčastnila reprezentační družstva Ruska, Československa, Polska, Maďarska, Rumunska a NDR. Naši závodníci tehdy dosáhli vynikajícího úspěchu, když obsadili druhé místo za prvními Rusy.

Až v letech 1968-1969 se sekce defektních sportovců rozdělila na dva svazy. Neslyšící sportovci si ustavili vlastní svaz a jsou pod mezinárodní organizací CISS. Zatímco zbývající dvě kategorie 6. června 1970 založily svaz Tělesně a zrakově postižených sportovců- STZPS, tento se v r. 1981 přejmenoval na Svaz Invalidních sportovců. Následně pod nátlakem ÚV ČSTV se v r. 1988 slučují invalidní sporty do jedné organizace a to do Svazu zdravotně postižených sportovců. V roce 1991 dochází k opětovnému rozdělení na zrakově a tělesně postižené sportovce.

Až do roku 1994 byla atletika tělesně postižených záležitostí hlavně jednotlivců, nicméně hlavní podíl na rozvoji měly rehabilitační ústavy, kde se sdružovaly a konaly hry a memoriál dr. Knapka v Hrabyni. V r. 1988 se uskutečnilo 1. novodobé mistrovství republiky v Novém Městě nad Metují (pravidelná účast 50 – 60 atletů vrhačů – hojná účast Slovenských sportovců).

Na počátku 90. let 20. stol. jezdili českoslovenští vozíčkáři sbírat zkušenosti na Intersport Invalid Turné, což byly z počátku hlavně hry v německém Krautheimu. Další hry se uskutečnily například v Budapešti nebo ve Varšavě. Hry měly pro naše sportovce velký význam z hlediska osvojení sportovních návyků.

První významnou medaili pro ČSSR v roce 1972 v Heidelbergu na letních paralympijských hrách získala Dana Véleová - Chmelová. Bronz ve vrhu koulí vozíčkářek.

Až do roku 1990 nezávodili čeští atleti vozíčkáři v jednotlivých vrhačských disciplínách, ale soutěžili v celém trojboji (oštěp, disk, koule). Ke změně došlo po prvním mezinárodním výjezdu na Mistrovství světa v Assenu. Na něj se nominovalo celkem 5 atletů – Štefan Danko, Vojtěch Vašíček, Štefan Bogdan, Věra Jirásková a Miloslava Běhalová. Přivezli 7 medailí, což bylo velké překvapení pro západní země.

V roce 1991 vyjelo 6 závodníků na hry ve Stoke Mandeville. Na IX. letních paralympijských hrách v Barceloně v roce 1992 získali tělesně postižení atleti 5 medailí (2-1-2). Vozíčkářka Miloslava Běhalová se tehdy stala první zlatou medailistkou z paralympijských her v československé historii. Druhou zlatou vybojoval v pětiboji vozíčkářů brněnský Vojtěch Vašíček (shodou okolností na den přesně tři týdny po olympijském triumfu Roberta Změlíka).

Do roku 1994 soutěžili tělesně postižení na české i mezinárodní scéně společně se spastiky, teprve potom došlo k jejich oddělení (neoficiálně začalo už v Barceloně). Čeští spastici se účastní paralympiád teprve od Atlanty 1996.

V současnosti slaví úspěchy hlavně atleti vrhači, ale dříve byli úspěšní i čeští jízdaři, např. Vojtěch Vašíček nebo Peter Škorník, ale i třeba Josef Hůlek, Daniel Kukla. Někteří se zúčastnili Oita maratónu, největšího maratónu vozíčkářů na světě, který se koná v Japonsku, jsou na něj zvaní jen ti nejlepší a účastní se ho kolem 600 závodníků na formulkách.

Až po založení ČPV (Český paralympijský výbor) se začaly ve větší míře vymezovat a sdružovat jednotlivé sporty. Zatímco mezinárodní scéna šla postupně cestou sdružování podle sportů, v ČR je para-sport stále dělen podle typů postižení, což vedlo k vážným rozporům mezi jednotlivými organizacemi a spolupráci téměř paralyzuje. V důsledku toho se konají v současnosti 4 MČR pro TP, SH, ZP a MP, která byla a jsou výhradně pro jednotlivé vady. Od roku 2006 pouze MČR organizované atletickým klubem Olomouc otvírá možnost se účastnit všem atletům s různým postižením. V současnosti je to Czech Open, který umožňuje start všem zdravotně postiženým sportovcům (TP, SH, ZP, MP) a to i členům speciálních Olympiád.

Z historického přehledu výkonů je zřetelně vidět převahu sportovců s tělesným postižením sdružených hlavně v ČSTPS (před rokem 2005 výhradně v ČSTPS) a následně i v ČATHS (po r. 2005). Tato skupina v atletice v letech 1994-2004 získala nejvíce medailí a úspěchů - patřili sem Danko, Běhalová, Vašíček, Nehudek, Pohlmann, Němec, Štiak, Pürgl, Kacanu, Šibrava, Kniezková, Šperk, Liška, Běleš, Zvolánek, Jirásková, Kovář a mnoho dalších. Většina z těchto sportovců začala se sportem při pobytu v rehabilitačním ústavu a poté sportovali sami doma. Významným mezníkem byl vstup Libora Šnajdra (SK Nové Město nad Metují, v letech 1988 – 2005 pořadatele MMČR a ČP v Novém Městě nad Metují), který začal organizovat společná soustředění a MČR a který pozval trenéry, atlety, specialisty od zdravých/ nepostižených atletů – A. Wybraniece, P. Studničku. Vliv zkušených trenérů se na kondici a technice

především vrhů a hodů velmi rychle projevil. Aby umožnili vozíčkářům během roku závodit, vznikl v roce 1998 Český pohár pro atlety na vozíku. Jednotlivá kola se konala v několika městech ČR a to také proto, aby měla veřejnost možnost se seznámit se sportem atletů na vozíku, ale především, aby čeští atleti měli příležitost relativně často a pravidelně závodit v kvalitní konkurenci za málo peněz, ve smyslu, bez drahého a složitého cestování po světě. Český systém tehdy umožnil získání mezinárodní klasifikační licence hned několika klasifikátorům, ale i technickým delegátům (TD), kteří mj. přispívali k organizačně a výkonnostně dobré mezinárodní reputaci ČP a MMČR. ČP a MMČR byl ve druhé polovině 90. let autorem a průkopníkem koeficientu pro přepočtení výsledků jednotlivých skupin TP závodníků.

Libor Šnajdr naučil také tehdejší generaci para-atletů vyjíždět v zimě na pravidelná soustředění do klimaticky příznivějších destinací a prodloužil tak přípravné období zejména vozíčkářů o 6 – 8 týdnů až k přelomu února-března.

Financování ČP zajišťovali až do roku 2006 pořadatelé samostatně. Po vzniku občanského sdružení Atletiky vozíčkářů, které vzniklo v r. 2005 hlavně z důvodů zachovat činnost atletů na vozíku a díky sponzorům jim pomoci se dále připravovat na vrcholové akce. Od roku 2005 dochází také k postupnému odchodu atletů z ČSTPS do nástupnické organizace ČATHS, která měla mandát vysílat sportovce na mezinárodní závody, nicméně financování soustředění, výjezdů na závody zůstalo hlavně na Atletice vozíčkářů, kdy byla stanovena pravidla pro zařazení do reprezentace a také realizačního týmu. Nástupnická organizace ČATHS se postupně začíná podílet na financování reprezentace a Atletika vozíčkářů se více zaměřuje na nové a začínající sportovce a zajišťuje hlavně soustředění nováčků a ČP.

Od roku 2005 se počet úspěšných sportovců v atletice neustále snižuje, i když od roku 2012 objem financí roste. To vše zapříčinila rivalita, nekonceptnost a neznalost sportovního prostředí (neodbornost) lidí, kteří rozhodují o financování, organizaci a struktuře. Od roku 2018 do současné doby jsou často podporováni sportovci bez velké výkonnosti na základě neznalosti koncepce mezinárodních závodů. Místo, aby se financovali sportovci hlavně podle umístění v mezinárodních žebříčcích, financujeme formou tzv. osobních „budgetů“ výjezdy do exotických zemí, kde získat medaili není problém; načež pak oslavujeme sportovce za umístění v provinčních závodech.

Další věc, která značně ovlivňuje vrcholové prostředí, je skutečnost, že IPC slučuje kategorie bez přepočtů a že ruší některé disciplíny bez náhrady. V neposlední řadě je to fakt, že se svět profesionalizuje a tím jde, samozřejmě, dopředu. Současný systém financování nevytváří prostor pro začínající sportovce, mládež a juniory. V posledních 16ti letech, tzv. soustředění nováčků, realizuje Atletika vozíčkářů, z. s. (kterýžto spolek de facto působí jako sekce atletiky při ČATHS). Taková aktivita je v podstatě v atletice ZP ojedinělá, ale mnoho sportovců vzešlo právě odsud.

1.1 Subjekty realizující para atletiku v ČR, mezinárodní autority

V České republice para atletiku zastřešují následující organizace podle typu handicapu:

ČFSH - Česká federace Spastic Handicap, z.s.; sportovci po dětské mozkové obrně – mezinárodní zastřešení - Cerebral Palsy International Sports and Recreation Association (CPISRA) ,

ČSMPS - Český svaz mentálně postižených sportovců, z.s.; sportovci s mentálním postižením – mezinárodní zastřešení - World Intellectual Impairment Sport (Virtus) , sportovci s mentálním hendikepem mají omezený počet soutěžních disciplín (Paralympiády, MS, ME, Světové poháry).

ČPS (ČSTPS) a ČATHS – Český svaz tělesně postižených sportovců, z.s. (nyní Český para sport, z.s.) a Česká asociace tělesně handicapovaných sportovců, z.s. ; sportovci s tělesným postižením - mezinárodní zastřešení - International Wheelchair and Amputee Sport Federation (IWAS)

ČSZPS – Český svaz zrakově postižených sportovců, z.s.; sportovci se zrakovým postižením – mezinárodní zastřešení - International Blind Sports Federation (IBSA)

Všechny výše zmíněné organizace jsou řádnými členy jejich mezinárodních autorit (pro konkrétní handicap), dále pak členy ČPV.

Dále jsou všechny zmíněné mezinárodní autority (CPISRA, Virtus, IWAS, IBSA) řádnými členy IPC.

ČSNS - Český svaz neslyšících sportovců, z.s.; sportovci sluchově postižení – mezinárodní zastřešení - International Committee of Sports for the Deaf (ICSID) – NENÍ ČLENEM IPC.

ČPV – Administrace licencí, přihlášek, kompletace podkladů pro vrcholné závody IPC (PH, MS, ME, částečně Grand Prix). ČPV, jako NPC, je řádným členem IPC – tedy zastřešující organizace pro para atletiku.

1.2 Historie spolupráce mezi subjekty

Spolupráce v atletice napříč handicapy - až na malé výjimky téměř žádná. Největší podíl na spolupráci má v současné době ČATHS, která organizuje závody bez rozdílu příslušnosti a akceptuje ve svých řadách sportovce se všemi druhy postižení – příkladem je Czech Open. Pokud je iniciována nějaká snaha např. společný kalendář sportovních akcí všichni souhlasí, ale nikdo kromě iniciátora již dále příliš nespolupracuje. Akce jedinců typu překlad pravidel, snaha o sjednocení dresů jsou vítány, ale opět většinou končí na nekonceptnosti a individuálním financování jednotlivých skupin nebo jednotlivců a tím dochází k bezprecedentní situaci, kdy na významné mezinárodní akce jezdí 3-4 samostatné reprezentační týmy, pouze u několika výjezdů se podařilo dohodnout na společné akci. Toto se týká spolupráce zejména mezi ČFSH a ČATHS, kteří dlouhodobě tvoří majoritní výpravu na vrcholných akcích IPC.

Od roku 2018 ČATHS začalo rozvíjet spolupráci s ČSZPS na bázi přihlašování sportovců na Czech Open. Spolupráce na podobné úrovni (byť minimální) také s ČSNS.

Spolupráce ČATHS s ČPV je pozitivní – ČPV, jak bylo již uvedeno, administruje a kompletuje přihlášky na akce World Para Athletics.

2. Současný stav

2.1 Mezinárodní autorita para atletiky

V současné době je mezinárodní autoritou pro para atletiku **IPC** – Mezinárodní Paralympijský Výbor. Týká se vrcholných akcí, jako jsou paralympijské hry, MS IPC, ME IPC, případně závody Grand Prix. IPC má v současné době 196 členů s hlasovacím právem a z toho 182 členů IPC se věnuje atletice. Na mezinárodní úrovni tedy není nejvyšší autoritou pro para-atletiku IAAF,

nýbrž World Para Athletics, pod hlavičkou Mezinárodní paralympijského výboru (IPC), se sídlem v Bonnu (Německo).

Jak již bylo uvedeno, mezinárodní autority existují také pro jednotlivý druh postižení – IWAS (66 členů), Virtus (80 členů), IBSA (125 členů), CPISRA (47 členů) a ICSD (109 členů).

2.2 Počet TJ/SK, sportovců, trenérů, rozhodčích, dobrovolníků a funkcionářů

2.2.1 Počet TJ/SK v para atletice

ČATHS – sdružuje 7 TJ/SK

ČFSH - sdružuje 11 TJ/SK

ČSZPS - sdružuje 4 TJ/SK (z toho jeden mimo strukturu ČSZPS)

ČSMPS – sdružuje 34 TJ/SK (zejména rekreační úroveň)

ČPS – dle informací z webových stránek (www.ceskyparasport.cz) sdružuje ČPS 10 TJ/SK

⇒ Na úrovni para atletiky je pod zmíněnými subjekty druženo celkem 66 TJ/SK

2.2.2 Počet sportovců

ČATHS – 98 aktivních sportovců, přibližně 50 rekreačních sportovců + děti, 23 reprezentantů ČR

ČFSH – přibližně 120 sportovců

ČSZPS – 6 aktivních sportovců + děti na ZŠ+SŠ

ČSMPS – 3 reprezentantky ČR + mládež zejména na úrovni škol, TJ/SK, o počtech nemáme informaci

ČPS – dle informací z webových stránek (www.ceskyparasport.cz) 2 reprezentanti ČR

2.2.3 Počet trenérů

ČATHS – přibližně 35 trenérů, hlavně v klubech, podle velikosti klubů, někteří reprezentanti mají své osobní trenéry.

ČFSH – 1 reprezentační trenér + přibližně 10 klubových trenérů

ČSZPS – 4-5 trenérů na ZŠ a SŠ, 1 trenér pro ZP, MP, SP

ČSMPS – 1 reprezentační trenér, o dalších trenérech nemáme informaci

ČPS – nemáme informaci

2.2.4 Počet rozhodčích, dobrovolníků a funkcionářů

ČATHS – Rozhodčí jsou využívání běžní, kteří mají licenci a registraci a v posledních letech jsou v rámci ČAS doškolováni na specifikace OZP (para-atletiky). Rozhodčí jsou také někteří sportovci, kteří prošli školením. ČATHS má také ve svých řadách 2 mezinárodní technické delegáty IPC A IAAF. Dobrovolnictví je záležitost hlavně klubová, popřípadě Atletiky vozíčkářů, kteří mají síť spolupracujících svěřenců, atletů, rodičů a studentů, armády a proto nelze uvést přesné počty.

ČFSH – 1 mezinárodní technický delegát, rozhodčí na závody delegují z řad ČAS a doplňují je cca 30 osobami (dobrovolníky) z řad ČFSH, další informace nemáme.

ČSZPS – dle potřeby, více informací nemáme

ČSMPS – nemáme informaci

ČPS – nemáme informaci

2.3 Systém práce s mládeží a talenty

Systém práce s mládeží je minimální i přes neopominutelnou práci s mladými na úrovni TJ/SK (například SC JÚ Praha – sportovní činnost pro cca 30 dětí (sportovní příprava atletiky + tělesná výchova v rámci výuky) – tréninky 2x týdně + soustředění cca 4x ročně) - nejvíce mládeže je sdruženo pod ČFSH, ČSNS, ČSZPS a ČSMPS tyto svazy sdružují nejvíce dětí a mládeže, především díky „automatické“ registraci klientů speciálních škol a ústavů ve svých svazech, bohužel žádná profesionální koncepce neexistuje. Většina sportovních aktivit začíná a končí v rehabilitačních ústavech a speciálních školách. Kromě hodin TV pouze ve výjimečných případech s důrazem na individuální angažovanost rodičů nebo jednotlivců z řad učitelů se dětem a mládeži dostává profesionálního trenérského vedení. Příkladem dobré praxe může být olomoucký, ostravský, pardubický, novoměstský, ale také třeba pražský-vinohradský nebo bílinský oddíl atletiky, kdy profesionální trenér pomáhá se sportovní přípravou.

2.4 Systém organizace soutěží

Organizace soutěží, jak již bylo zmíněno výše, neexistuje, ikdyž se v ČR pořádalo MS Juniorů IWAS 2010, 2012 A 2016, byli zde zastoupeni hlavně sportovci ČATHS, jen velmi omezeně sportovci ČFSH, ostatní se nezapojili ani přes opakované vyzvání. V té době vznikl osobní iniciativou „mini“ reprezentační Juniorský tým, který vyjžděl na IWAS Junior games. I přesto,

že se jednalo o tým ČATHS, bez problémů zahrnuli do týmu sportovce ČFSH a poskytli jim veškerý servis stejně jako vlastním sportovcům. Veškeré náklady si hradili sportovci sami nebo kluby a jen v omezené míře svazy. Další spolupráce záleží na vstřícnosti organizátorů - jednotlivé svazy nejsou schopné se domluvit na společném kalendáři a nezdá se, že účast na závodech je specificky omezená podle příslušnosti k jednotlivým organizacím. Účast na mezinárodních akcích a závodech je často "každý pes jiná ves". Každá organizace má jiné dresy, jede jiný vedoucí týmu - popřípadě na závody neodcestuje trenér, ale rodina závodníka viz MS IPC Dubaj 2019, kdy byla cesta financována rodinným příslušníkem, na úkor trenérů nebo dalších důležitých členů týmu. V důsledku byl vyžadován servis i od tzv. oficiálních doprovodů, které si platili členové jednoho svazu. Např. sportovec ČSTPS se zúčastnil mezinárodních závodů s osobním doprovodem, ale vyžadoval servis, aniž by to bylo předem dohodnuté, navíc neexistovala žádná snaha o komunikaci.

2.5 Spolupráce mezi subjekty

Spolupráce je, až na výjimky uvedené v bodě 1.2 minimální a de-facto neexistuje.

2.6 Spolupráce s ČPV a UZPS

ČPV – jak již bylo uvedeno, spolupráce na bázi administrativy – přihlášky, licence, žádosti o klasifikace a sankcionování závodů. Jde o zprostředkování komunikace s mezinárodní autoritou – IPC. Spolupráce je bezproblémová.

UZPS – bez spolupráce, organizace již postrádá smysl existence

3. Vize na období 2021-2023

3.1 Vize spolupráce mezi zainteresovanými subjekty

Zintenzivnění spolupráce na poli komunikace, společného pořadatelsství a účasti na domácích i zahraničních akcích, včetně společných soustředění. Klíčová je spolupráce na úrovni kolektivní tvorby nominačních a kvalifikačních i klasifikačních kritérií. Výměny informací v oblasti metodiky tréninku, regenerace, rehabilitace.

Ve věci spolupráce s ČPV, jakožto jediným českým zástupcem ve World Para Athletics (IPC), budeme pokračovat v praxi, která zahrnuje předkládání nominací sportovců a realizačních

týmu, agendu licencí IPC, zprostředkování komunikace s World Para Athletics (WPA) a dalších administrativních úkonů daných statutem WPA a ČPV.

3.2 Organizační struktura para atletiky

Jak bylo již uvedeno, para atletika spadá v rámci linie mezinárodní sportovní autority pod IPC, kde je řízena komisí World Para Athletics (WPA). Tím je dána i linie národní autority, jejíž roli na úrovni administrativní a informativní plní ČPV. Tím ale jeho role jako národní autority pro para atletiku v podstatě končí. Sportovně technickou, logistickou, organizační činnost sportu atd. by měl rozvíjet dle koncepce para atletiky „GESTOR“ včetně administrativního zajištění a komunikace vůči ČPV.

GESTOR PARA ATLETIKY – Česká asociace tělesně handicapovaných sportovců

Organizační struktura gestora vychází ze struktury ČATHS, dané stanovami ČATHS, kde řídícím a výkonným orgánem sportu je sportovní komise. Ne jinak tomu bude i v případě para atletiky.

Sportovní komise jsou zřizovány výkonným výborem ČATHS, který rovněž jmenuje předsedu sportovní komise. Předseda komise navrhuje složení sportovní komise a VV ČATHS složení komise schvaluje.

ORGANIZAČNÍ STRUKTURA ČATHS

Nejvyšším orgánem ČATHS je členská schůze (ČS)

ČS mimo jiné:

- Volí předsedu
- Volí Výkonný výbor
- Je složena z delegátů:
 - Sportovních komisí – 3 mandáty
 - Sportovních klubů – 1 – 3 mandáty dle počtu ČZ
 - Delegáty individuálních členů – 10 členů 1 mandát
 -

Výkonný výbor ČATHS (VV) je nejvyšším orgánem mezi zasedáními ČS

VV mimo jiné:

- Zřizuje stálé nebo dočasné komise, mezi nimi sportovní komise daných sportů
- Jmenuje předsedu komisí
- Schvaluje složení komise navržené předsedou komise
- Svaluje a vydává vnitřní směrnice a statuty komisí

Sportovní komise (STK) je řídicím a výkonným orgánem daného sportu

STK je zřízena VV ČATHS.

STK řídí daný sport.

Má právo delegovat na ČS ČATHS 3 delegáty s právem hlasovacím

Pokud se ČATHS stane gestorem para atletiky, bude jmenován nový předseda STK a zároveň budou schváleni do STK i navržení zástupci z jednotlivých organizací s celorepublikovou působností (svazů ZPS), které doposud zabezpečovaly para atletiku na všech úrovních výkonnosti - ČATHS, ČPS, ČFSH, ČSZPS a ČSMPS.

Pro své první období (předpoklad do PH Paříž 2024) bude tedy STK složena ze zkušených zástupců zabývajících se para atletikou, kteří se orientují v pravidlech IAAF / ČAS, IPC (WPA) a mají zkušenosti ze stadionů a to buď trenérské, metodické, tak i organizační.

Složení STK:

1. Předseda STK
2. Vždy jeden zástupce z každé jmenované organizace pokud bude danou organizací navržen
3. Předseda Trenérské rady
4. 1 zástupce Rady sportovců
5. 1 zástupce Rady pro mládež

STK bude složena z 9 členů.

Kompetence STK:

1. Tvorba pravidel a kritérií pro zařazení do reprezentace
2. Tvorba nominačních pravidel a kritérií pro účast na vrcholových soutěžích
3. Určení kompetencí a pravomocí pro jednotlivé pozice v realizačním týmu

4. Volba šéftrenéra (vedoucího sportovního úseku) – podle jasně stanovených kritérií (kvalifikace, zkušenosti, odbornost, praxe)
5. Složení širšího realizačního týmu pro daný rok
6. Složení realizačního týmu na vrcholné akce
7. Vytvoření realizačního týmu pro mládež
8. Tvorba sportovního kalendáře pro daný rok, přičemž se počítá se zapojením NSA (neslyšících atletů)
9. Vytvoření plánů společných aktivit pro reprezentaci v daném roce
10. Vytvoření plánů aktivit pro mládež v daném roce
11. Přidělování pořadatelsví MČR
12. Vytvoření klíče pro rozdělování financí
13. Vytvoření vzdělávacího plánu pro rozhodčí, trenéry, klasifikátory
14. Vzdělávání sportovců a doprovodů v oblasti pravidel a antidopingu
<https://www.irunclean.org/>
15. Spolupráce při tvorbě metodik pro rozvoj Para sportu v ČR
16. Podíl se na rozvoji Para atletiky v ČR
17. Spolupráce s trenéry a ostatními komisemi
18. Roční vyhodnocení reprezentace

Trenérská rada para atletiky (TR)

Zřízena VV ČATHS.

Je poradním orgánem STK a je složena z trenérů, podobně jako jako STK, z navržených zástupců – trenérů jednotlivých organizací s celorepublikovou působností (svazů ZPS). Předseda je volen ze středu TR a je zástupcem v STK za TR.

Rada sportovců (RS)

RS je složená ze zkušených reprezentantů (současných nebo minulých) národního týmu k poskytování zpětné vazby a podávání návrhů na zlepšení, řešení problémů. Ideálně reprezentanti jednotlivých klubů, kteří se aktivně zapojují nebo stále sportují a mělo by se jednat o zkušené reprezentanty, kteří mají znalosti v oblasti sportu ZP. Členy rady by si měli zvolit sportovci ze svého středu. Ideální složení 1 žena a 1 muž.

Rada pro mládež (RM)

Zřízena VV ČATHS.

Je poradním orgánem STK a je složená z trenérů, sportovců nebo funkcionářů, kteří mají zkušenosti s prací s mládeží, ideálně zastoupení 1 zástupce za oddíl/klub, kde se pracuje s mládeží.

Klasifikační komise

Zřízena VV ČATHS.

Klasifikační komise má za úkol vyhledávat, doporučovat klasifikační příležitosti pro začínající sportovce (mládež i dospělí) v ČR. Komise bude složena ze 3 členů, kteří budou zastupovat, každý jednu vadu (TP, ZP, MP). Mělo by se jednat o zkušené zástupce, kteří mají zkušenosti s klasifikací jednotlivých vad, ideálně školení klasifikátoři.

Disciplinární komise

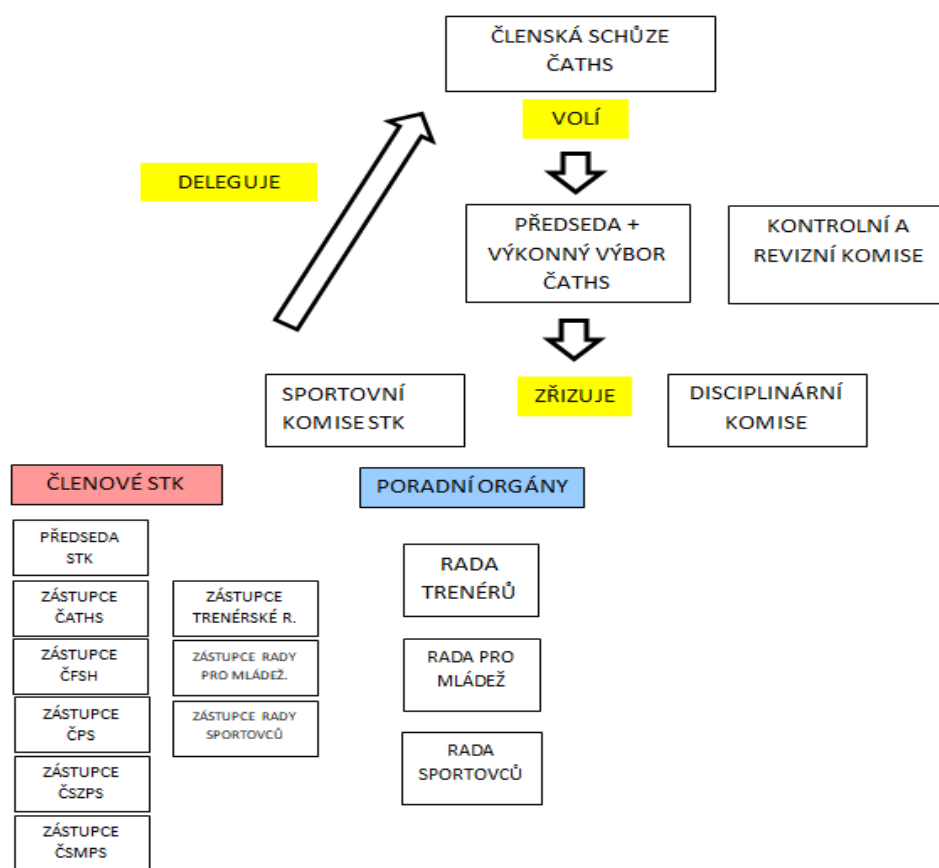
Zřízena VV ČATHS

Tato komise bude organizována tak, aby podle potřeby řešila otázky disciplárních přestupků, zejména porušení pravidel antidopingu. Bude jmenovaná ke konkrétním případům a to z členů STK, jednotlivých rad a komisí. Předsedu jmenuje VV ČATHS.

Rady a komise se musí sejít na výzvu předsedy STK a to minimálně 1x ročně, kromě disciplinární komise, která se sejde podle potřeby.

V případě přidělení gestorství ČATHS budou v návaznosti na metodický pokyn NSA navrženy případné změny stanov ČATHS.

ZJEDNODUŠENÉ SCHÉMA ORGANIZAČNÍ STRUKTURY

3.3 Systém organizace soutěží

Vize pokračovat v modelu Českých pohárů (7-8 závodů do roka) nově pro všechny skupiny postižení; pořádat MČR/ MMČR pro všechny sdružené skupiny handicapu, i nadále zachovat organizaci vybraných tradičních závodů sdružených subjektů. V rámci této koncepce usilovat o rozšíření para-atletiky do více oddílů prostřednictvím školení trenérů a rozhodčí, ale také skrze přidělování pořadatelsví ČP pod „dozorem“ technického delegáta (TD) ČATHS. Pro vybrané ČP a pro všechna MČR zajistit sankcionování IPC s možností mezinárodní klasifikace, mezinárodním TD apod. Při nominacích uznávat výsledky ze sankcionovaných závodů členských organizací IAAF (v našem prostředí Český atletický svaz).

Nadále usilovat o ukázkové disciplíny para-atletů (koule/ disk/ oštěp/ 100m/ 1500m aj.) v rámci Memoriálu Ludvíka Daňka, Memoriálu Josefa Odložila, Zlaté tretry, případně dalších mítinků ČAS.

Výhledově usilovat o zařazení atletiky handicapovaných do Olympiády dětí a mládeže.

3.4 Systém organizace reprezentace

Reprezentace para atletiky bude tvořena jednotně a bude zahrnovat sportovce s tělesným, spastickým, zrakovým a intelektuálním znevýhodněním. Jedná se o reprezentaci respektující kritéria a klasifikační požadavky IPC.

Reprezentaci, jak již bylo zmíněno, bude řídit STK para atletiky, jak je uvedeno v kapitole 3.2., kde jsou popsány kompetence STK vůči reprezentaci para atletiky.

STK zároveň rozhoduje o jmenné nominaci na vrcholné akce IPC (ME, MS, Grand Prix) a předkládá návrh ČPV na jmennou nominaci na LPH.

3.5 Spolupráce s ČPV, UZPS a ČAS

ČPV – Vize spolupráce s ČPV spočívá zejména v administrativě, jak již bylo několikrát v této koncepci uvedeno. Potenciál vidíme také ve zviditelnění a propagaci sportu

UZPS – bez vize spolupráce (v minulosti UZPS chápána jako společné zastoupení svazů podle druhu postižení v ČSTV resp. v ČUS); v současnosti bude ČATHS usilovat o samostatné členství v ČUS.

ČAS – ČAS vnímáme jako organizaci s největším potenciálem pro spolupráci, jakožto národní federaci pro sport atletika.

Důležitou součástí funkčního vedení sportu je vzdělávání v oblasti trenérské, rozhodcovské, marketingové, řídicí (rozuměno vedoucích funkcí v klubech). Tato školení by měla probíhat ve spolupráci s ČAS a dalších vzdělávacích institucích zabývajících se sportem. Dobrou praxí je již nyní začlenění informací rozhodování para-atletiky v doškolovacích seminářích ČAS, dále informace v průběhu trenérských školení probíhajících pod Universitou Palackého, Fakultou tělesné kultury. V minulosti fungovala intenzivní spolupráce i s FTVS UK jak na poli seminářů, praktické výuky, praxe při závodech, tak i přednáškové na Katedře Managementu. Pro další rozvoj para-atletiky (paralympijských sportů obecně) bude nezbytné na tuto spolupráci navázat a to zejména v oblastech:

- školení rozhodčích ČAS se specializací rozhodčí para-atletiky,

- školení trenérů se specializací trenér para-atletiky a jeho začlenění do systému školení ČAS a to včetně specializací na jednotlivé disciplíny,
- nově nachystat školení pro řídící pracovníky atletických klubů s nabídkou spolupráce a informací o zkušenostech s vytvářením oddílů pro sportovce s TP podobně jako v Anglii, Švýcarsku, Francii, Austrálii
- v této oblasti nabídnout nejen školení, ale i finanční pomoc při zajištění specifických pomůcek potřebných pro trénink osob s TP,
- vybudování bezbariérových podmínek nebo podpořit zájem trenérů finanční podporou,
- s tím souvisí tvorba materiálů pro trénink, manuálů pro řídící pracovníky, překlady pravidel apod.
- podílet se na zadávání témat Středoškolské odborné činnosti, bakalářských, magisterských a doktorandských prací a působit jako odborný konzultant při jejich zpracovávání.
- Důležitou oblastí především vrcholového sportu handicapovaných je osvěta na poli antidopingu a asistence při případných vyřizování terapeutických výjimek.

3.6 Rozvojový program – práce s mládeží a talenty

Naprostu chybí vzdělávací materiály v oblasti sportu dětí a mládeže, popřípadě materiály jak začít se sportovcem se získaným handicapem. Vzhledem k tomu, že v současné době probíhá několik projektů zabývajících se inkluzí dětí s handicapem do školní TV je nasnadě navázat spolupráci a to v oblasti:

- *začínáme s atletikou* - může být v budoucnu propojeno s projekty ČAS pro podporu dětí ke sportu jako jsou „jsem atlet“, „atletika pro rodinu“, „atletika pro děti“, pohybová gramotnost, atp.

Dále bude prioritou zajištění jednotného kalendáře pro závody dětí, mládeže a dospělých. Zajištění doplňkových disciplín pro děti a mládež v rámci okresních, krajských, školních, středoškolských závodů at jako ukázkových nebo již plně začleněných do časového programu.

Bude stanoven takový realizační tým, který se bude soustředit na mládež a podporovat koncepci inkluze, pokud to je možné, jinak nastavit individuální přístup. Více spolupracovat se sportovními kroužky či kluby v rehabilitačních zařízeních a speciálních školách. Nabídnout přímou podporu atletickým klubům při začleňování dětí s postižením do tréninku.

Organizace kempů pro začínající sportovce, děti a mládež s účastí specialistů trenérů a využít zkušenosti sportovců, kteří již nejsou aktivní, ale mají zájem se zapojit.

3.7 Mediální koncepce, práce s veřejností

Informovanost široké veřejnosti považujeme za nedílnou a velmi důležitou složku rozvoje para atletiky v ČR. V kapitole 3 (Vize) bylo uvedeno několik příkladů, o které z pozice gestora budeme usilovat - například ukázkové disciplíny para-atletů (koule/ disk/ oštěp/ 100m/ 1500m aj.) v rámci Memoriálu Josefa Odložila, Memoriálu Ludvíka Daňka, Zlaté tretry, případně dalších mítinků ČAS.

Dále budeme usilovně bojovat a úzkou spoluprací s ČAS, kde budeme usilovat o vytvoření sekce „para atletiky“ na webových stránkách www.atletika.cz , který by sloužil jako informační portál nejen pro veřejnost, ale také pro handicapované atlety a funkcionáře.

Chceme využít marketingovou sílu ČAS a výhledově zakomponovat vyhlášení handicapovaného atleta roku, v rámci vyhlášení prestižní ankety „Atlet roku“.

4. Současné podmínky pro provozování para atletiky

Základem pro rozvoj para-atletiky na národní úrovni je fungující klasifikace, která vychází ze zdravotního handicapu, definice minimálního handicapu a funkční klasifikace pohybových možností jedince. Organizovaně nejprve na národní úrovni a posléze na mezinárodní. V průběhu dalšího paralympijského cyklu by se měl pod WPA vyškolit nejméně jeden klasifikátor na národní úrovni (fyzický handicap, mentální).

Dále budeme z pozice gestora para atletiky podporovat další školení, tak aby v ČR byl minimálně jeden mezinárodní klasifikátor a několik národních klasifikátorů. Do doby, než budou vyškoleni klasifikátoři, by bylo vhodné jednou ročně pozvat mezinárodní klasifikační komisi.

Pro smysluplné a plnohodnotné fungování para-atletiky v celé šíři záběru paralympijské atletiky je nezbytné vytvořit odpovídající administrativní zázemí s minimálně třemi administrativními pracovníky na plný úvazek (HPP) a jedním externím pracovníkem (DPP); podrobněji je problematika popsána v kapitole č. 5 – Finanční zajištění činnosti.

Je potřeba zmínit, že celé nově nastavené paralympijské prostředí nebude ani po přidělení různých gestorství efektivně fungovat, nedojde-li k zásadní změně Stanov ČPV. Jinými slovy, nedudou-li se noví gestoři moci podílet na vedení a rozhodování ČPV ve všech jeho oblastech činnosti: financování, nominace sportovců a RT, delegování delegátů na VH IPC, komunikace a PR apod. V současné chvíli vnímáme jako zcela nemyslitelné, že by jakýkoliv gestor nebyl řádným členem ČPV.

5. Finanční zajištění činnosti

Pro financování para atletiky využíváme (a máme v plánu využívat) všechny možné dostupné zdroje, a to jak veřejné (dotační programy) tak soukromé (Nadační příspěvek ČEZ od ČPV, dary z loterií, sponzoři, atp....)

5.1 Sportovní reprezentace

Financování současných reprezentantů (splňujících podmínky financování MŠMT) je většinou dostatečně saturováno v rámci Výzvy č.18/2020 – Sportovní reprezentace ZPS. Dosud ovšem nebyl zcela vůbec brán v potaz podpůrný (realizační) tým sportovců v rámci jejich účasti na sportovních akcích (reprezentační trenér, týmový lékař, týmový psycholog, týmový fyzioterapeut, atp.), neboť financování reprezentantů funguje na bázi osobních „budgetů“ jednotlivých reprezentantů. Na tzv. „společný“ realizační tým lze z rozpočtu reprezentanta „ukrojit“ pouhých 10%. Samozřejmě vnímáme osobní a specifické potřeby každého reprezentanta napříč všemi hendikepy, na druhou stranu nadměrná preference „osobního realizačního týmu“, na úkor toho týmového (jak tomu dosud bylo v rámci Výzvy č. 18/2020) je dle našeho názoru v rozporu se snahou co nejvíce přiblížit reprezentaci postižených sportovců k reprezentaci (například právě atletiky) bez handicapu.

Osobní rozpočty reprezentantů v sobě skýtají další úskalí – například reprezentant, který ukončí svojí kariéru, nebo se v průběhu sezóny zraní, musí nevýčerpané prostředky vrátit i přesto, že by se našli další reprezentanti, kteří jsou podfinancováni, nebo by peníze mohl

využít nadějný nováček, který dosud nesplnil výkonnostní kritéria MŠMT, i přesto, že jeho aktuální výkony převyšují mnohé současné reprezentanty.

5.2 Talentování nováčci

Do roku 2019 nebylo zajištěno financování začínajících a talentovaných reprezentantů a financování podpory členů „širší reprezentace“, tzn., atleti, kteří zejména díky jejich krátkodobé činnosti nejsou schopni vykázat výsledky za uplynulé roky.

Pro rok 2020, v rámci Výzvy č. 1 – Sportovní reprezentace ZPS, byla ze strany MŠMT představena tzv. „variabilní složka“, která bere v potaz financování nových, talentovaných reprezentantů, kteří dosud nemohli splnit kritéria MŠMT a to zejména díky jejich krátkodobé závodní činnosti. Bohužel, celková alokace tzv. „variabilní složky“ byla pouze 1.500.000,- Kč, kterou si museli rozdělit všichni žadatelé v rámci Výzvy č. 1, napříč všemi sporty.

5.3 Široká členská základna atletiky

Atleti, kteří nedosahují takové výkonnosti, která by je zařadila dle kritérií MŠMT do financování reprezentace, nebo atleti, kteří sport provozují na rekreační, či volnočasové úrovni, jsou podporováni na bázi klubů, ve kterých jsou řádnými členy. Kluby ZPS si již několikátým rokem žádají o dotaci přímo na MŠMT.

Celkově lze říci, že současná para atletika je financována z naprosté většiny z veřejných zdrojů za s podporou soukromých financí (zejména v oblasti mládeže a začínajících talentovaných sportovců).

5.4 Financování ústředí sekretariátu ČATHS jako gestora para atletiky

ČATHS je nestátní nezisková organizace, která nemá příjmy z výdělečné činnosti. Svůj provoz a náklady financuje hlavně ze státních dotací, grantů, darů apod. Zatímco gestoři v podobě národních sportovních svazů, které zahrnou para sport do své struktury, mají provozní (mandatorní) náklady již rozpočtovány a dotovány z programu Organizace sportu na provoz sportovních svazů, žadatel o gestorství v podobě svazu ZPS, jakým je například ČATHS, tyto provozní náklady musí mít pokryty v takto širokém pojetí rozpočtu, protože bude zabezpečovat pouze daný druh para sportu, v tomto případě para atletiku, která ovšem svým rozměrem v počtu disciplín, sportovců, reprezentantů a sportovních klubů je jednoznačně

nejobsáhlejší a tím pádem velmi náročným sportem na komplexní zabezpečení, rozvoj, servis a administrativu.

Gestorství para atletiky v celé jeho šíři je pak realizovatelné za předpokladu, že bude schopna plně zajistit činnost a pokrýt všechny náklady, které s touto činností souvisí. Jedná se o nezbytné mandatorní náklady na provoz kanceláře, mzdy zaměstnanců, správu vozového parku, pronájem skladu, pojištění, atp.

Níže předkládáme reálný **roční rozpočet** na činnost ČATHS:

- **Pronájem kanceláře a skladu, včetně energií a služeb: 120.000,- Kč**
 - **Materiální potřeby pro provoz** (kancelářské potřeby, PHM, vybavení kanceláře,...): **100.000,- Kč**
 - **Mzdy zaměstnanců sekretariátu včetně zákonných odvodů:** (vzhledem k náročnosti sportu atletika bude nutné zaměstnat 3 osoby na hlavní pracovní poměr – vedoucího sportovního úseku, vedoucího pracovníka sekretariátu a odborného asistenta. Dále pak bude nutná úzká spolupráce s externími pracovníky na DPP): **1.700.000,- Kč**
 - **Služby** (účetní, telekomunikační, pojistné, cestovní náhrady, IT služby,...): **220.000,- Kč**
 - **Vozový park** (opravy a údržba automobilů, pojištění vozidel, dálniční známky...): **90.000,- Kč**
 - **Členské příspěvky mezinárodní autoritě (IWAS): 15.000,- Kč**
- ⇒ Roční náklady na provoz/činnost ČATHS pro kvalitní a odpovídající plnění této koncepce je nutné pokrýt náklady v přibližné výši **2.250.000,- Kč**.
- ⇒ Výše vyčíslený rozpočet nezahrnuje odměny trenérům a dalším metodickým pracovníkům, kteří by, dle našeho názoru, měli být podpořeni v rámci Výzvy č. 18 – Sportovní reprezentace ZPS.

V rámci kapitoly „Finanční zajištění činnosti“ jsme stanovili základní body, které shrnují výše zmíněné odstavce:

- Zabezpečení činnosti sekretariátu ČATHS (nutnost pro akceptování role gestora para atletiky)

- Financování společného realizačního týmu (nutnost vyřešit, zlepšit – ideálně zrušením individuálních budgetů a alokaci financí přenechat odborným pracovníkům, jako jsou například šéftrenéři)
- Financování mládeže
- Financování talentů, respektive výkonných nováčků, kteří nesplňují kritéria (dosud MŠMT)
- Shánění sponzorských finančních prostředků pro možné ohodnocení nejlepších sportovců daného roku

6. Priority pro rozvoj para atletiky

Hlavní prioritou ČATHS, jakožto gestora para atletiky, je jednoznačně sjednocení paralympijského sportu atletika na všech úrovních, nikoliv pouze na úrovni státní reprezentace. Konkrétní kroky pro tuto prioritu jsou podrobně rozepsány v jednotlivých bodech této koncepce.

Další, neméně důležitou prioritou, která navazuje na odstavec výše, je sjednocení ČP a zejména MČR – budeme usilovat o jedno MČR pro atletiku handicapovaných.

ČATHS má jednu z hlavních priorit nastavit co nejužší spolupráci s Českým atletickým svazem a výhledově usilovat o úplnou inkluzi STK para atletiky ČATHS pod ČAS.

Další prioritou ČATHS je pokračovat, inovovat a zdokonalit složku vzdělávání (kapitola 3.6) mládeže, trenérů a klasifikátorů.

Konkrétní prioritou Para-atletiky ČATHS je do dvou olympijských cyklů návrat para atletiky ČR na úroveň, na které byla na přelomu tisíciletí, zejména na LPH 2000 v Sydney a 2004 v Aténách.

A konečně priorita, která je nezbytně nutná k plnohodnotnému naplňování této koncepce – schopnost „uživit“ činnost sekretariátu ČATHS v odpovídajících podmínkách (viz kapitola č. 5)

7. Dokumenty mezinárodních autorit

- Strategický plán IPC v letech 2019-2022
https://www.paralympic.org/sites/default/files/document/190704145051100_2019_07+IPC+Strategic+Plan_web.pdf

- Další oficiální dokumenty mezinárodní autority IPC lze najít zde: <https://www.paralympic.org/athletics/about/official-documents>
- Dále předkládáme odkaz na strategický plán mezinárodní autority IWAS (2019-2022): <https://iwasf.com/wp-content/uploads/2020/05/2019-2022-IWAS-Strategic-Plan.pdf>
- Oficiální pravidla a regule WPA (IPC) para atletiky pro roky 2020-2021: [IPC World Para Athletics Rules and Regulations 2020 - 2021](#)
- Stanovy IPC: <https://www.paralympic.org/ipc-handbook>
- Další oficiální dokumenty mezinárodní autority IPC lze najít zde: <https://www.paralympic.org/athletics/about/official-documents>

Schválil: Výkonný výbor ČATHS

Mgr. Viktor Zapletal

předseda ČATHS, z.s.

V Praze, dne: 12.07.2021